

Slamsugningsbilar är en viktig del av avloppssystemet.

Foto Johan Sävström

Maputos avlopp räcker inte till

MAPUTO HAR NATURLIGTVIS ETT kommunalt avlopp. Det portugisiska avloppssystemet från 1948, som då bara innefattade centrala Maputo, utökades på åttiotalet men ändå är endast 94 000 personer av över en miljon anslutna.

Vid utbyggnaden för tjugo år sedan konstruerades stora, stensatta diken som forslar regnvattnet ut ur staden. Dessutom byggdes ett modernt reningsverk med kapacitet att ta emot 700 liter avloppsvatten per sekund.

– Just nu skulle jag tippa att runt 200 liter i sekunden strömmar in. Störst inflöde är på morgonen runt klockan sju, säger Tomás Cumba som är tekniker på Maputos avloppsdepartement.

En gallergrind i avloppsroret alldeles innan reningsbassängerna sorterar bort saker som spolats ner men som inte kan renas bort. Därefter passerar avloppsvattnet ett sandfång innan det hamnar i en sedimenteringsbassäng där mikroorganismer äter upp allt organiskt material. Det renade avloppsvattnet passerar ytterligare två bassängar med mikroorganismer av annan typ.

Dessa kan omvandla kväve till gasform som sedan försvinner upp i luften. Fast det är en komplicerad process som inte fungerat särskilt bra.

– Vi har problem med kvävebildning i en av bassängerna, säger Tomás Cumba och pekar på en bassäng som är helt täckt av gröna alger. Den bassängen är stängd tills att vi funnit en hållbar lösning som inte kräver några kemikalier i reningsprocessen.

SLAMSUGNINGSBILAR KOMMER I TÄT TRAFIK till anläggningen. Trekammarbrunnar, ibland även privata septiktankar nedgrävda i trädgården, är vanligt bland boende i stadens ytterområden. Om nio tiondelar av miljonstadens befolkning skulle använda trekammarbrunn får det konsekvenser för grundvattnet eftersom smutsvattnet inte renas utan bara filtreras innan det sjunker ner i marken.

– Vi är medvetna om det. Men det dröjer ännu länge innan stadens avlopps nät når utanför centrum, säger Tomás Cumba.

JOHAN SÄVSTRÖM